

ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΕΟΠΛΑΓΙΤΗΣ

Ο Άγιος Διονύσιος ζούσε στην Αθήνα την εποχή των Αποστόλων. Καταγόταν από οικογένεια πλούσια και αρχοντική και είχε αποκτήσει τόση σοφία και τόση αρετή με τα μέσα που του παρείχαν οι επιστήμες των αρχαίων Ελλήνων, ώστε είχε εκλεγεί μέλος του εννεαμελούς Αρείου Πάγου που αποτελούσε το ανώτατο δικαστήριο και τη διοικητική συνέλευση του δήμου των Αθηναίων. Όταν ο μέγας Απόστολος Παύλος, καθοδηγούμενος από το Άγιο Πνεύμα, ήλθε να κηρύξει το Ευαγγέλιο της σωτηρίας στην Αθήνα, ο Διονύσιος τον κάλεσε να λάβει τον λόγο στον Άρειο Πάγο. Από το ύψος του βράχου αυτού που προεξέχει πάνω από την πόλη των Αθηνών, ο πτωχός σκηνοποιός διέλυσε τις σοφιστείες των φιλοσόφων και έδειξε καθαρότητα στους Αθηναίους ότι ο «άγνωστος θεός» - για τον οποίο η φυσική λογική τους είχε δώσει μια ασαφή

υπόνοια- είναι ο Θεός ο ποιήσας τον κόσμο και πάντα τα εν αυτό, και ότι ούτος ουρανού και γης Κύριος υπάρχων ου εν χειροποιήτοις ναοίς κατοικεί, ουδέ υπό χειρών ανθρώπων θεραπεύεται προσδεόμενός τινός, αυτό διδούς πάσι ζών και πνοήν και τα πάντα (Πραξ. 17, 23-25). Τους edίδαξε επίσης ότι ο άνθρωπος επλάσθη κατ' εικόνα Θεού και εκλήθη να γίνει κοινωνός της ζωής του Θεού εν Χριστώ Ιησού, τω Υιώ αυτού, τω σαρκωθέντι δι' ημάς και αναστάντι εκ νεκρών, και τω πάλι ερχομένω κρίναι τους ανθρώπους.

Ακούγοντάς τον να ομιλεί για ανάσταση νεκρών, η πλειονότητα των ακροατών, με τη διάνοιά του εσκοτισμένη από τις προκαταλήψεις της ανθρώπινης σοφίας, χλεύασε τον Απόστολο Παύλο. Ωστόσο, τα λόγια αυτά περί ζωής αιωνίου άγγιξαν την καρδιά κάποιων από το ακροατήριο, οι οποίοι ασπάσθηκαν την πίστη του Χριστού. Μεταξύ αυτών ήταν ο άγιος Ιερόθεος και ο άγιος Διονύσιος.

Ακούγοντας την αφήγηση των θείων Παθών του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού και τα σημεία που συνέβησαν μετά τον θάνατό του, ο σοφός Διονύσιος θυμήθηκε ότι μερικά χρόνια πριν, όταν βρισκόταν στην Ηλιούπολη της Αιγύπτου μαζί με άλλους σοφούς, παρακολούθησε μια έκλειψη ηλίου η οποία κατέλυε όλους τους νόμους της αστρονομίας. Είχε ανακράξει τότε: «Η Θεός πάσχει, ή ήλθε το τέλος του κόσμου»! Προετοιμασμένοι κατ' αυτό τον τρόπο να αναγνωρίσουν Εκείνον, τη βουλήσει του οποίου ηττώνται οι νόμοι της φύσεως, ο Διονύσιος και ο διδάσκαλός του Ιερόθεος άκουσαν με προθυμία τη διδασκαλία του αγίου αποστόλου και του ζήτησαν να βαπτισθούν.

Μετά από καιρό, ο Παύλος έφυγε σε νέες περιοδείες κι άφησε τον άγιο Ιερόθεο επίσκοπο Αθηνών. Ωσάν αετός που μπορεί να κοιτάζει κατάματα τη λάμψη του ηλίου, ο Ιερόθεος διείσδυε στα θεία μυστήρια, ελάχιστα όμως αποτύπωσε γραπτώς, προτιμώντας να μνει προφορικά και κρυφίως τον μαθητή του Διονύσιο στις άρρητες θεωρίες που του χάριζε ο Θεός. Μετά τον θάνατο του Ιεροθέου, ο Διονύσιος έγινε με τη σειρά του επίσκοπος Αθηνών και έλαβε εκ Θεού το χάρισμα να αποκαλύπτει γραπτώς την υψηλή διδαχή των διδασκάλων του σχετικά με την άφατο απειρία της θείας φύσεως –στην οποία ταιριάζουν μόνον αρνητικές και αντινομικές εκφράσεις (η λεγόμενη αποφατική θεολογία)- και τον ανεξάντλητο πλούτο της θείας αποκαλύψεως μέσω των θείων ονομάτων και ενεργειών (καταφατική θεολογία).

Περιέγραφε πως ο αισθητός και ο νοητός κόσμος ενώνονται εν τω Θεώ σε μια μεγαλειώδη ιεραρχημένη διάταξη. Εξήγησε πως η ιεραρχία της Εκκλησίας – από τον Επίσκοπο έως τον μοναχό- αντικατοπτρίζει επί γης τις εννέα τάξεις των αγγελικών ταγμάτων και διανέμει το θείο φως σύμφωνα με τον βαθμό καθαρότητας εκάστου πιστού.

Ο Διονύσιος έφθασε σε τόσο υψηλό βαθμό θεωρίας, ώστε αξιώθηκε να συναριθμηθεί μετά των Αποστόλων και μυστηριακώς μετεφέρθη όπως εκείνοι στα Ιεροσόλυμα για να κηδεύσουν το σώμα της Υπεραγίας Θεοτόκου. Επέστρεψε κατόπιν στην Αθήνα και έμεινα εκεί αρκετό καιρό, προσηλυτίζοντας τους εθνικούς και καθοδηγώντας με σύνεση το πνευματικό του ποίμνιο.

Προς το τέλος της βασιλείας του Νέρωνος (περί το 68), λέγεται ότι ο Διονύσιος μετέβη στη Ρώμη για να κάνει έναν απολογισμό των αποστολών του στον Απόστολο Παύλο. Παρευρέθη στο μαρτύριο του μεγάλου Αποστόλου και κατόπιν επανέκαμψε στην Ελλάδα. Επέστρεψε ξανά στη Ρώμη την εποχή που Πάπας ήταν ο άγιος Κλήμης και κατόπιν εντολής του ξεκίνησε με τους μαθητές του, τον πρεσβύτερο Ρούστικο και τον διάκονο Ελευθέριο, για να κηρύξει τον λόγο του Θεού στη Γαλατία. Και αφού εκήρυξε τον λόγο της αληθείας σε διάφορα μέρη, ο άγιος Διονύσιος εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, που την εποχή εκείνη δεν ήταν παρά μια μικρή κωμόπολη βυθισμένη στο σκότος της άγνοιας και της

ειδωλολατρίας. Έκτισε μια εκκλησία, όπου τελούσε τα θεία Μυστήρια και εκήρτυτε τα μεγαλεία του Θεού. Εκεί έκανε πολλά θαύματα και οι μαθητές του πολλαπλασιάσθηκαν και ξεκίνησαν να διαδώσουν το Ευαγγέλιο της σωτηρίας στη Μεγάλη Βρετανία και την Ισπανία.

Μαρτύριο του αγίου

Η φήμη του Αγίου Διονυσίου κίνησε τον φθόνο του δαίμονα, που έβαλε την σκέψη στον αυτοκράτορα Δομητιανό (περί το 96) ότι εκείνος ο Έλληνας επίσκοπος, που κήρτυτε τον νέο Θεό, επιθυμούσε να δημιουργήσει αναταραχή και επεδίωκε να υποκινήσει τον λαό σε εξέγερση εναντίον του αυτοκράτορα. Ματαίως προσπάθησαν να πείσουν τον Διονύσιο και τους συντρόφους του, ν' απαρνηθούν τον Θεό για τον οποίο ζούσαν και επιθυμούσαν να πεθάνουν. Με μεγάλη, λοιπόν, χαρά, έμαθαν ότι καταδικάσθηκαν σε αποκεφαλισμό. Ο Θεός δεν αρκέσθηκε να δώσει στον άγιο μάρτυρα το χάρισμα της θεογνωσίας και της διδασκαλίας, θέλησε επίσης να δείξει μέσω του μάρτυρος ότι δια της πίστεως, οι χριστιανοί νικούν τον θάνατο. Αμέσως μετά τον αποκεφαλισμό του, άγιος Διονύσιος σηκώθηκε όρθιος προς κατάπληξη όλων των παρευρισκομένων, πήρε το κεφάλι στα χέρια του και περπάτησε περίπου δύο μίλια ώσπου συνάντησε μια γυναίκα ενάρετη ονόματι Κατούλα, στα χέρια της οποίας απέθεσε το πολύτιμο και τίμιο λείψανο. Η τιμία κάρα του αγίου Διονυσίου φυλάσσεται σήμερα στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου στο Άγιον Όρος, στην οποία τη δώρησε ο αυτοκράτορας Αλέξιος Κομνηνός (11^{ος} αιώνας).

Πηγή: Απόψεις για τους «Παπαροκάδες» <http://paparokades.blogspot.com>
Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας - Εκδόσεις Ίνδικτος